

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 59. — ŠTEV. 59.

NEW YORK, MONDAY, MARCH 13, 1933. — PONEDELJEK, 13. MARCA 1933

VOLUME XII. — LETNIK XII.

POTRES JE ZAHTEVAL OGROMNO ŠTEVILO ŽRTEV

OBLASTI SE BOJE IZBRUHA NALEZLJIVIH BOLEZNI V POTRESNEM OZEMLJU

Ce hočejo ljudje v potresnem ozemlju uživati vodo, jo morajo najprej prekuhati. — Vsega skupaj je bilo pet tisoč potresnih sunkov. — Nad pet tisoč oseb poškodovanih. — Vsled bančnega praznika je pomožna akcija zelo otežkočena. — Kogar bodo zasačili pri ropanju, bo ustreljen.

LOS ANGELES, Cal., 12. marca. — Izza petka zvečer pa do davi se je pojavilo petintrideset več ali manj močnih potresnih sunkov, ki so povzročili ogromno škodo.

Ljudje so se nekoliko pomirili, nastal je pa nov problem, ki se tiče pitne vode. Poročila o mrtvih in poškodovanih še vedno prihajajo.

Kolikor se je moglo dosedaj ugotoviti, je zahteval potres stotideset človeških žrtev. Nad pet tisoč oseb je bilo več ali manj poškodovanih.

Povzročena škoda znaša najmanj petdeset milijonov dolarjev.

Mesto Long Beach, ki je bilo najbolj prizadeto, ima 140,000 prebivalcev. Ker je vodovod precej poškodovan, je pitna voda nečista, in se je bati izbruha nalezljivih bolezni. Oblasti so izdale povelje, da je treba vso vodo prekuhati, kar je pa težko, ker ni plina na razpolago.

Včeraj se je že pojavilo nekaj slučajev tifusa. — Bolniki so pod strogim zdravniškim nadzorstvom.

Charles S. Henderson, bivši župan mesta Long Beacha, je postal ravnatelj mestnega rehabilitacijskega odseka in ima diktatorsko polnomoč.

Ker se je pojavilo par slučajev plenjenja, je odredil, da smejo stražniki vsako osebo, ki jo zalotijo pri plenjenju, brezpogojno ustreliti.

Zaradi bančnega praznika ni mogoče dobiti potrebnega denarja, vsled česar je pomožna akcija zelo otežkočena.

Mesto Long Beach potrebuje pestotisoč dolarjev za prehrano onih, ki so bili prizadeti vsled potresa.

Prebivalci prenočujejo pod milim nebom, in le malo je takih, ki se upajo vrniti v svoje napol porušene domove. Tudi duhovniki so danes maševali na prostem.

Pred postajami pomožnih organizacij se začno tvoriti že ob šestih zjutraj krušne vrste. Vsak dobi nekaj hrane, ne da bi mu bilo potrebno dokazati, če je potreben ali ne.

LOS ANGELES, Cal., 11. marca. — Potresni sunki se še vedno pojavljajo, in ljudje so v velikem strahu. V Long Beach je 75 odstotkov vseh poslopij poškodovanih. Četrtna hiš je popolnoma porušeni.

Štiri tisoč mornarjev in mornariških vojakov patrolira po mestu.

V Comptonu, malem predmestju Los Angeles, je bilo sedemnajst mrtvih, povzročena škoda pa znaša dvanajst milijonov dolarjev.

Governor Rolph je sklical zastopnike vseh pomožnih organizacij, ki bodo poslovale pod njegovim vodstvom.

HILO, Havajsko otočje, 11. marca. — Znani vulkanologist Havajskega Narodnega Parka, T. A. Jagger, je izjavil, da so geološki že pred petindvajsetimi leti vedeli, da se bodo v okolici Los Angeles pojavljali močni potresi.

Potres je imel svoje središče na dnu Pacifičnega oceana, par sto milj od obali.

Roosevelt utrjuje zaupanje v banke

POLJAKISE PRIPRAVLJAJO NA VOJNO

Nemiko časopisje poroča o velikem vojaškem gibanju ob meji. — Poljska vlada zanikuje.

Berlin, Nemčija, 12. marca. — Medtem ko poljska vlada zanikuje, da bi se zbirala močna armada v bližini Gdynije in okoli slobodnega mesta Gdansk, zatrjuje "Taegliche Rundschau", ki je glasilo prejšnjega kanclerja Kurt von Schleicherja, da ima zanesljiva poročila, da se poljske čete ne zbirajo samo na raznih krajih ob nemški meji, temveč, da je veliko poljsko vojaško gibanje po celotnem poljskem koridoru.

Pod naslovom "Gdansk v nevarnosti" pravi "Taegliche Rundschau":

— Okoli 300 vojaških aeroplanov je zbranih na enem letališču v koridorju. V Poznanju je bil polk tankov povečan od 35 na 85 tankov.

Poljska vlada je to zanikala z zadržilom, da so se poročila najbrže pojavila, ker so se postavili častniki obmejne patrolne, ki so obiskali Gdynijo.

Dalje pravi "Taegliche Rundschau":

V četrtek so prišli v Gdynijo trije transportni vlaki z ulanci in infanterijo. Vojaško prevažanje se nadaljuje. Od četrta je zbranih blizu meje Gdanska pri Diršavi več poljskih divizij, ki so pripravljene na boj in Diršava je podobna vojaškemu taboru.

Med Stargard v Prusiji in Gdynijo so se prevažale poljske čete z vojaškimi avtomobili. Namen tega vojaškega gibanja je zasedati važno cesto, ki vodi okoli Gdanska ob zadnji meji.

Po mnenju nemškega lista skusa Poljska izzivati Gdansk in hoče pod najmanjšo pretvezo pričeti z boji.

Washington, D. C., 12. marca. Zelo velika napetost vlada na najbolj nevarnem kraju v Evropi — na Pomorje ali poljskem koridorju, kar zbujata veliko pozornost ameriških vojaških krogov.

Po mnenju vojaških izvedencev, da je nastala velika napetost med Nemčijo na eni strani in Francijo ter Poljsko na drugi strani, odkar je stopil Adolf Hitler na krnilo nemške vlade.

LEHMAN JE PODPISAL DOVOLILO ZA PIVO

Albany, N. Y., 12. marca. — Governor Lehman je podpisal postavbo, ki dovoljuje \$10,000 za izdelavo komistije, ki ima nalogo izdelati najboljše naft za državno kontrolo prodajanja piva.

ALBANY, N. Y., 12. marca. — Governor newyorške države Herbert H. Lehman, je poslal californijskemu guvernerju Jamesu Rolphu sledeče brzojavko: —

— V imenu prebivalstva newyorške države izražam najgloblje simpatije onim ljudem v vaši državi, ki so prizadeti vsled potresa. Prosim, sporočite mi, če potrebujete pomoči. Mi smo pripravljeni pomagati vam v kateremkoli oziru.

MATSUOKA V LONDONU

Londončani so ga pozdravili s klici "sramota", in "Japonska je dežela banditov. — Kritizira ameriško brodovje.

London, Anglija, 12. marca. — Glavni japonski zastopnik pri Ligi narodov Yosuke Matsuoka in japonski poslanik v Londonu Quo Tai-či, sta bila vsak v svoji sobi na obeh straneh hodnika, ko sta po radiju podala svoje pojasnilo angleškemu narodu glede Džehola.

Uradniki angleške radio družbe niso dovolili, da bi se sestala oba japonska diplomata. Vsled tega je bila vsakemu odkazana posebna soba in tudi tekom večera jima ni bilo dovoljeno priti skupaj. Dve uri pred svojim govorom po radiju je prišel Matsuoka iz Francije v London, kjer namerava ostati do petka, ko se bo odpeljal v Združene države.

Scotland Stockyard (detektivski urad) je odredil vse potrebno za njegovo varnost in je šel proti avtomobilu med močno vrsto policistov.

Pred poslopjem radio postaja je neki moški zaklical: "Japonska je dežela banditov", ko je prišel Matsuoka in ko je šel v poslopje, so ljudje kričali: "Sramota!"

Na železniški postaji ni noben zastopnik zunanjega ministrstva sprejel Matsuoka. Sprejel ga je samo zastopnik japonskega poslanika Tsuneo Matsudaira in nekaj drugih poslanskih uradnikov.

London, Anglija, 12. marca. — Yosuke Matsuoka, ki je sinoči prišel v London, je izrazil svoje osebno mnenje glede ameriško-japonskih odnošajev in je obžaloval odločbo mornariškega tajnika Sansona, da ostane ameriška bojna mornarica v Pacifiku.

Priznavam, da imajo Združene države pravico določati svoje lastno politiko, toda ker želim prijateljske odnošaje med Japonsko in Ameriko, obžalujem to odločbo, — je rekel Matsuoka. — Ta korak bo priril še več olja v že tako slabo razpoloženje Japonske proti Združenim državam. Toda Japonci smo plemenit narod in znamo obvladati svoja čustva.

Ves čas je Matsuoka zatrjeval, da govori kot navaden državljani in ne kot diplomat.

Matsuoka je rekel, da so nastali zapletljivi na Daljnem Istoku, ker je bila končana angleško-japonska zveza. Po njegovem mnenju se ta zveza ne more več obnoviti, toda mora priti do kakih druge zveze, da se ta vrzel za maši.

ADVERTISE "GLAS NARODA"

JAPONSKA SE JE ODLOČILA

Ministrski svet je soglasno sklenil, da Japonska izstopi iz Lige narodov. Ligne obsodbe zaradi Mandžurije na sprejme.

Tokio, Japonska, 12. marca. — Japonski ministrski svet je potrdil sklep zunanjega ministra, da Japonska izstopi iz Lige narodov, ker jo je Liga obsodila zaradi nje nega postopanja v Mandžuriji.

Ministrski predsednik viscount Saito je listino izročil cesarju v podpis. Poleg tega, da Japonska naznanja svoj izstop, ki postane veljaven po liginih pravilih čez dve leti od dneva odgovora, naznanja Ligi, da hoče še dalje obdržati nemške otoke, nad katerimi ima mandat po nalogu Lige narodov.

Ti otoki so velikega strateškega pomena in ako bi bili utrjeni, bi predstavljali veliko nevarnost za Združene države.

V splošnici je tudi pripomba glede udeležbe Japonske v svetovnem delavskem uradu v Ženevi in pri vrhovnem razsodišču v Haagu.

TRGOVSKA POGODBA MED MADŽARSKO IN ČEHO- SLOVAŠKO

Budimpešta, Madžarska, 12. marca. — Med Čehoslovaško in Madžarsko je bila sklenjena kupčijska pogodba. Zankrat bo poslala Čehoslovaška Madžarski 20 tisoč vagonov desk in lesa za kurjavo, v zameno bo pa dobila od Madžarske 2100 vagonov pšenice in 30,000 prašičev.

IZMENJAVA VOJNIH UJETNIKOV

Buenos Aires, Argentina, 12. marca. — Posredovanje urugvajske vlade za izmenjavo vojnihi ujetnikov med Bolivijo in Paragvajem ni imelo uspeha, ker Bolivija ni hotela izmenjati enakega števila z enakim dostojanstvom.

Bolivija je zahtevala, da se vlečejo imena ujetnikov po listkih in se nato izmenja obojestransko enako število paragvajskih pristakov. Paragvajska vlada želi doseči izmenjavo po mednarodnem običaju: enako za enako.

VELIK PRIHRANEK PENJEV

Elgin, Ill., 11. marca. — Trgovcem v mestu je zmanjkalo drobiža. Izvedli pa so, da si je dijak David Welling, star 16 let, prihranil za svoje poznejše učenje 11,357 penjev. Welling je trgovcem izmenjal denar, da so vsi imeli dovolj drobiža.

NEMIRI NA KUBI

Havana, Kuba, 11. marca. — Notranje ministrstvo je odstavilo vso policijo v Santa Clara, ki je rojstno mesto predsednika Machado. Vojaki bodo v mestu vzdrževali red, dokler ne bo organizirana nova policija.

V KRATKEM ČASU BODO ODPRTE VSE SOLIDNE BANKE

WASHINGTON, D. C., 12. marca. — Predsednik Roosevelt je govoril nocoj po radio o bančnem položaju dežele. — Svoj govor je zaključil z besedami: — Mi ustvarjamo novo finančno masinerijo. Vsi državljani jo morate podpirati in jo obdržati v teku. To je tako moja kakor tudi vaša zadeva. Če bomo složni, bomo uspeli.

Predsednik je resno poudaril, da bodo vse banke, ki se bodo odprle jutri, in naslednje dni, absolutno varne in bodo mogle zadostiti vsem postavnim zahtevam vlagateljev. Novega denarja je v zadostni množini na razpolago.

Predsednik je govoril preprosto in lahko razumljivo.

S preprostimi besedami je pojasnil velike bančne probleme ter sredstva, s katerimi jih bo mogoče rešiti.

Ameriškega naroda, ki se je v veliki bančni krizi tako mirno in hladnokrvno zadržal, ni mogel prehaliti.

Ostro je obsodil one bankirje, ki so slabo gospodarili z zaupanim jim denarjem.

Vseh bank naenkrat ni mogoče odpreti, ker je treba natančno preiskati finančni položaj vsake posamezne.

Značilne so bile sledeče njegove besede:

— Sveta naloga vlade je bila izčistiti položaj, in to delo se sedaj vrši. Zagotovim vam, da je denar, ki ga naložite v zopet odprjeno banko dosti bolj varen kot če ga imate doma.

— Naša vlada ne bo dopustila, da bi se ponovili dogodki zadnjih let.

BOLJŠEVIKI STRELJAJO UPORNIKE

Zaradi protirevolucije o-narnega delovanja na kmetijah jih je bilo 35 ustreljenih. — 40 jih je bilo obsojenih v ječo.

Moskva, Rusija, 12. marca. — Predsednik državnega političnega urada je naznanil, da je bilo ustreljenih 35 oseb, 40 pa jih je bilo obsojenih na 8 do 10 let ječe, ker so bili udeleženi pri protirevolucionarnem gibanju v zvezi s kmetovanjem v Ukrajini, severnem Kavkazu in Belu Rusiji.

Obsojenci so večinoma pripadali v vrsto velikih posestnikov. Med njimi pa so bili tudi nekateri državni uradniki in poljedelskem komisariatu in v komisariatu državnih kmetij.

Poročilo pravi, da so največji agitatorji dobili kazen — smrt s strelom.

Vsem obtožencem je bilo dokazano, da so organizirali protirevolucije, da so razbijali traktorje in drugo poljsko orodje, porušili tovarne za stroje in predilnice, da so ovirali setev, žetev in mlatev ter s tem povzročili pomanjkanje živeža med ljudstvom.

Dvaindvajset obtožencev je bilo obsojenih na deset let ječe, osemnajst pa na osem let.

POLOŽAJ NA DALJ. ISTOKU

Kitajska vlada v Nankingu pošilja čete proti Japoncem. — Arma do maršala Čanga pošilja jo na jug.

Šanghaj, Kitajska, 12. marca. — Severna armada odstopivšega Čang Hsiao-lianga je dobila povelje, da se umakne z mandžurske in džeholske meje in se umakne "na počitek" proti jugu.

Vojni minister gener. Ho Ying-čing, ki je prevzel povelstvo nad severno armado, je naznanil, da je vladna vojska prevzela mesto Čangove armade. Mnogo vladnih čet je že prišlo z juga ter so pomešane s Čangovimi vojniki brez kakakega prepira.

Nankingska vlada je prevzela vse automobile, vozove in motorna kola, ki prevažajo hrano za veliko armado. Vojaki imajo lahko obleko, vsled česar so na vladno povelje po hišah pobrali gorke obleke in odeje.

Bivališče odstopivšega maršala Čanga Hsiao-lianga je zavito v veliko tajnost. Poročano je bilo, da se je z aeroplanom odpeljal proti jugu, toda ni prišel niti v Nanking, niti v Šanghaj. Najbrže je odpotoval v Hangkov, predno odpotuje v Evropo.

Poročilo iz Peipinga priznava, da je bilo japonsko poročilo pravilno, ko je naznanilo, da so Japonci zavzeli Kupei prelaz med glavnim mestom Džehola Čengten in Peipingom in da so bili boji ob kitajskem zidu nastavljeni.

Ko je bil naznanjen odstop maršala Čanga, se je njegova brigada ki se je bojevala v bližini Kupei prelaza, umaknila do Miyunhsien, trideset milj južno od zidu.

Japonsko poveljstvo pravi, da je odstop maršala Čanga zelo izboljšal položaj in se splošno domneva, da Kitajci ne bodo več skušali polastiti se Džehola. Povelje za zavzetje Čengteha je bilo izdano samo, da se narod pomiri in kitajski vrhovni poveljnik general Čang Kaj-šek je poslal proti severu svojo vojsko samo v namen, da vzdržuje red v severni Kitajski.

NAZIJCI NAPADAJO AMERIŠKE ŽIDE

Berlin, Nemčija, 12. marca. — Število Amerikancev, ki so večinoma židje, katere so nadlegovali fašistovski rjavosrajčniki, je doseglo 8. Zadnja dva slučajja sta bila Julius Fuchs in Herman Rosenman. Policija je tudi aretirala dopisnika židovskega lista "Forward" v New Yorku, Jakoba Levitskega.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIAN PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Trezorier
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
115 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

Na celo leto velja za Ameriko in	Za New York za celo leto	\$7.00
Kamudo	Za pol leta	\$3.50
Na pol leta	Za tuzemstvo za celo leto	\$7.00
Na šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.

Doplat brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagoviti pošilja po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prošimo, da se nam tudi prejšnje bivalneke naznani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

ROOSEVELT NA DELU

Predsednik Roosevelt je prejšnji teden naprosil kongres, naj mu da neomejeno oblast nad ameriškim bankami, češ, da mu je ta oblast potrebna, da zaščiti vlagatelje oziroma njihov denar.

Po kratki debati je kongres ugodil njegovi prošnji. Poslanska zbornica mu je soglasno izrekla zaupnico, do čim je bilo v senatu le sedem senatorjev proti njemu.

V svoji poslanici je poudarjal, da bodo banke, ki so na zdravi podlagi, čimprej odprte, ostale bo pa treba spraviti na dobro podlago ali pa zapreti.

Ameriški predsednik je s tem pojasnil načrt, kojega cilj sta temeljita preureditev in ozdravljenje ameriškega bančnega sistema.

Nova administracija se zaveda dejstva, da bo mogoče krizo odpraviti, če se ljudje ne bodo več bali za svoj težko prislužen denar in če bodo bankam brezpogojno zapupali.

Vlada bo ločila ljudsko od pšenice. Banke, katerim bo dovolila poslovati, bodo brezpogojno varne. Takim bankam bo zamogel sleherni brez strahu zaupati svoj denar.

Kongres je ugodil njegovi zahtevi in mu dal zahtevano oblast.

Roosevelt se bavi sedaj z drugim načrtom, ki ni nič manjše važnosti. Zvezni proračun bo skušal skrajšati za kakih petsto milijonov dolarjev.

Brez dvoma mu bo šel kongres na roko tudi v tem slučaju.

V Washingtonu smo torej dobili diktatorja. Približno takega diktatorja kot je Mussolini v Rimu, Stalin v Moskvi, Kemal paša v Turčiji, in kakoršen hoče postati Hitler v Berlinu.

Vseposvdo so se začeli pojavljati diktatorji. To ni go- lo naključje.

Skoro vse dežele se nahajajo v slabem položaju. Pregovor, da preveč kuharjev izpridi kosilo, dobiva na veljavi.

Kakor se sliši, bo predsednik skušal znižati podporo in penzije, ki jih dobivajo veterani.

Veterani, ki so bili ranjeni ali so si v vojni nakopali bolezen, ne bodo nič prikrajšani, dočim je nesmiselno plaševati ogromne vsote denarja tistim ameriškim vojakom, ki sploh niso nikdar ovohali smodnika.

Ameriška Legija ima tako močilen vpliv, da bi sam Kongres nikdar ne nastopil proti nji.

Za veterane izda vlada vsako leto skoro tisoč milijonov dolarjev. Predsednik Roosevelt namerava skrajšati ta izdatek za štirideset odstotkov.

To je absolutno potrebno, kajti če bi se to ne zgodilo, bi zašla dežela v bankrot.

SPOR RADI NOBELOVE
NAGRADE

Nedavno umrli angleški romani- pisec John Galsworthy je prepu- stil Nobelovo nagrado, katero so mu bili podelili v Stockholmu la- nj v decembru, londonskemu PEN-klubu, kateremu je bil predsednik. Pokojnik pa ni mogel več izdelati jasnih formulacij o načinu uporabe Nobelove nagra- de. Zaradi tega je izbruhnil zla- j med člani londonskega PEN-kluba, apor, za kaj naj se prav za prav porabi denar. Skupina članov an- gleškega PEN-kluba želi, naj bi se ohranil fond, ki bi iz njega pre- jemali nagrado za književnost vsako leto angleški pisatelji. Fond naj bi se krstil za "Galsworthy- jev fond". Druga skupina klubovih članov pa zahteva, naj se denar razdeli med potrebne književnike, da bodo mogli potovati po svetu in si razširiti dnevne obzorce.

ŽRTEV DORTMUNDSKEGA
VAMPIRJA

Te dni sta bila od dortmundske policije zaslišana morilec Avgust Scheer in vozač, ki ga je spremljal na nekem moritvenem poho- du. Scheer je povedal, da je zaka- pal svojo žrtev, strojepisko Emo Schneiderjevo, v Dorsfeldu pri Dortmundu. Kraj, kjer je poko- pal žrtev, je tako natančno opi- sal, da so ga takoj našli.

Schneiderjevo je spoznal mori- lec lani 28. novembra. Pripeljala se je v Dortmund, kjer jo je mo- rilec sprejel na postaji. Potem se je peljal nekaj časa z njo in jo za- davil. V kovčku, ki ga je imela žr- tev s seboj, je Scheer po zločinu uplenil 150 mark, nato pa je Schneiderjevo zakopal v bližini nekega nogometnega igrišča. Po- zneje jo je hotel izkopati in pre- nesti drugam, a ni imel zaščene prilike.

VITIHOTAPLANJE OROŽJA V JUGOSLAVIJO

SIBENIK, 24. februarja.

Preiskovalnim oblastem se je po- srečilo, da so v okoliščini Benkovca zasledili tihotapee, ki so spravljali orožje iz Zadra čez našo mejo. Tihotapstvo vodi v Zadru zloglas- ni Ante Brkan s pomočjo enakega renegata Andrije Relje. Oblasti so v benkovškem srezu dobile 51 re- volverjev, in sicer 16 sistema Browning in 35 sistema Azul, en- strojni revolver s 83 naboji, eno italijansko karabinko s 24 naboji, tri italijanske defenzivne bombe, dva peklenka stroja, več bodal, 796 nabojev za Browning, 83 nabo- jev za revolverje sistema Anzul. To orožje so vtihotapili iz Zadra na naše ozemlje Peter Šarlija iz Ba- njeveev, ki je pobegnil v Zadar, čim je začutil, da bo njegova ak- cija odkrita, nadalje Božo in Niko Aljinović iz Bruske, Marko Alji- novič iz Zatošincev, Peter Pole- gubič, Joke Parebič, Marko Pra- ljevič, Andrija Kraljevič, vsi iz Banjeveev, Nikola Desnica, Mate Roglič iz Vrane in neki Iva Brailo iz Benkovca.

Preiskava, ki se je vršila v ben- kovškem srezu, je dala povod, da so oblasti raztegnile preiskavo tudi na sosedne srece in so tako javni organi res našli v šibeniškem srezu 13 revolverjev sistema Azul, 11 browninov in 1 peklenki stroj, 23 navažnih in dva čemogrska re- volverja z 260 naboji. Glavni raz- pečevalci tega orožja v šibeniškem srezu so bili Vekoslav Smolič, ki ga imenujejo Rade iz Kučumov, in Josip Dodig iz Zatonu. Ti ljudje, kakor tudi drugi iz benkovške o-

kolice, so orožje sprejeli od Anto- na Brkanja, ki je imel z njim o- pravka v Zadru. Zasednjoče vso to zadevo z orožjem, se je našim oblastem posrečilo, da so istočasno odkrile tudi nekaj komunističnih celic, ki so bile v zvezi z našimi renegati v Zadru. Tudi njim je zlo- glasni Anton Brkan iz Zadra po- šiljal subverzivno gradivo. V šibe- niški so odkrili krajevni odbor ko- munistične stranke in eno komuni- stično celico, v vasi Zatonu pa tri komunistične celice s 14 člani. V Zatonu so organi javne varnosti našli pri Gušti Šprljanu zanimiva navodila o delovanju saveza ko- munistične omladine Jugoslavije (SKOJ). Ta navodila so vsebovala podrobne smernice, kako naj se zberejo nezadovoljni omladinici v komunistični organizaciji.

Preiskava se je razširila tudi na srez Preko ter je dala tudi tu stvar- ne rezultate. Odkrili so banditsko organizacijo, pri kateri so našli 6 peklenkih strojev, 19 revolverjev sistema Leb, Azul in Nagan z 840 naboji, 3 bodala, s monogramom "Ustasa", 30 okražitnih patron, enake velikosti, kakor so bile one, ki so bile izdelane v peklenke stro- je, 7 škafite mazila za orožje, 174 izvodov letakov razne vsebine in 47 izvodov lista "Ustasa".

Ves ta material sta pripeljala iz Zadra v Kukuljevo deloma Joza Mar- tinovič s svojim brodom "Bog s nama" v pričetku novembra 1932, deloma pa Milan Marijan s brodom "Bogu hvala" dne 16. novembra 1932. Orožje, strelivo in letake sta prejela od Antona Brkanja.

KATASTROFALNA EKSPLOZIJA V TRSTU

V štilniški olja pod škodnjem je 15. februarja popoldne nastala silna eksplozija, ki je zahtevala 7 človeških življenj, 5 tovarni- ških delavcev pa je bilo težko ran- jenih.

V rafineriji je bilo v zadnjem času zaposlenih le malo delavcev. V poslednjih letih so obrat silno skrajšali in reducirali več sto delav- cev, tako da jih je ostalo v veliki tovarni, katere objekti stoje ob oba- li med ladjedelnico San Marco in škedenjskim delom proste luke, kjer so velika lesna skladišča. Lani so končno velik del obrata pre- mestili v Genovo, tako da se je de- lo v tržaški čistilnici še bolj skraj- šalo.

Kakor običajno se je po kratkem opoldanskem odmoru delo nadalje- valo. Na dvorišču tovarne, v bližini velikih rezervoarjev olja je skupi- na delavcev pod vodstvom dveh in- ženjerjev in enega monterja priče- la montirati nov stroj. Delo je na- glo napredovalo. Okrog 14. ure je inž. Rebek odredil dvema delav- cema, naj pripeljeta iz bližnje de- lavnice železniško steklenico kislika, ker je bilo treba s kisikovim pla- menom prebrskati del novega stroja. Ukaz je bil brž izvršen. Ko pa so hoteli pričeti z nevarnim po- slom, je nenadoma iz doslej še ne- znanih vzrokov nastala silna eks- plozija. Eksplozivna je steklenica s kisikom. V hipu je nastal močan plamen, ki pa je kmalu nato po- gasnil. Železniški plašč steklenice in dele novega stroja je raztrgalo na tisoč kosov. Hkrati je močan zračni pritisk tresel ob tla vse ljudi, ki so bili v bližini. Nekaterim je od- trgalo roke in noge, drugim so drob- če železa prebili lobanje, tretji so dobili hude poškodbe po telesu, več izmed njih pa tudi smrtonesne opekline. Štiri delavce in enega in- ženjerja je na mestu ubilo, drugi tuženjer in dva delavca so bili smrtno nevarno ranjeni, pet delav- cev težko ranjenih, ostali trije pa so dobili k sreči le lažje poškodbe in opekline.

Delavci, ki so bili zaposleni v tovarniških objektih, in ljudje na bližnji cesti, so bili za trenutek konsternirani. Nekateri so že meni- li, da je nastala eksplozija v enem izmed velikih rezervoarjev, ki sto- je v neposredni bližini porzišča katastrofe. Šele, ko nadaljnjih eks- plozij ni bilo, so se predramili in hiteli ranjenecem na pomoč. Pogled na ruševine in ranjence je bilo strašno. Med se kadečimi se kosi zvitega železa so ležali daleč na o- krog deli človeških trupel. Tla so bila prepojena s krvjo, bližnji tir za prenikanje železnih tankov je bil deloma odtrgan od temeljnih

SMRT NA SMUČARSKI TURI

Iz Zakopan poročajo o tragični smrti 18-letne Varšavke, hčere nekega odnatega veletrgovca. — Mladenka je dalj časa bivala v ne- kem hotelu v Zakopanih. Te ni se je odpravila na smučarsko turo v Tatro. Njen običajni spremljevalec je izostal in ponudbo hotelirja, naj bi jo na turo spremljal neki učitelj smučanja, je odklonila. Ker je ni bilo ob določen uri nazaj so jo šli iskati. Našli je niso, pač pa so iz- sledili 150 m od roba nekega pre- pada zlati križec z verižico, ki ga je nosila mladenka na vratu. Šele pozneje so odkrili tudi sledove kr- vi. Zdi se, da je postala mladenka žrtev plazn, ki jo je odnesel v pre- pad.

CENA

DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIZANA

Angleško-slovensko

Berilo

ENGLISH-SLOVENE READER

Dr. Kernevo

\$2. —

Kupite ga pri

KUPČARIN "GLAS NARODA"

216 West 18th Street

New York City

Naši v Ameriki

Iz Chicaga poročajo:

Mrs. Vera Carl je šla nekega dne k stari vedeževalki in si dala prerokovati iz kart. Karte so po- kazale: "smrt", "vdovo" in "advoka- ta".

Prerokovanje se je pozneje uresničilo.

Verin mož je imel grocerijo v Chicagu.

Dne 16. julija lanskega leta je šla Vera Carl s svojim devet let- starem sinom obiskat svojo mater in sestro. Ko se je okoli devete ure vrnila, je našla v sobi za gro- cerijo svojega moža mrtvega. Bil je ustreljen. Cash register v trgo- vini je bil odprt in izropan.

Policija je dognala, da gre za roparski umor.

Preiskavo je vodil policijski po- ročnik Herbert Burns, ki je ugo- tovil, da je bil Carl dvakrat ustre- ljen v glavo in sicer z desne in leve strani. In čudno je bilo, da se umor ni završil v štoru, pač pa v sobi oziroma kuhinji za štorom.

Burns je zaslišal vdovo in nje- nega sina Dorna. Sin se je spom- nil, da je vedeževalka govorila o smrti, vdovi in advokatu.

— Ali si jo sam slisal? — ga je vprašal Burns.

— Nak — je odvrnil fant — ampak slisal sem, ko je mama pri- povedovala očetu.

Burns ne da dosti za vedeže- valke in ne verjame njihovim pre- rokbam. V njem se je bolj in bolj začela utrjevati misel, da Carla niso umorili roparji, ampak da je bil umor vnaprej zasnovan.

Zaslišali so vdovinega brata Ivana Grileca. Rekel je, da je bil usodepolna večera v neki igralni- ci. Povedal je, v kateri, ni pa mogel navesti nikogar, ki bi to potrdil.

Mrs. Carl je stara 36 let in se je seznanila z grocerjem pred osmimi leti. Ko so jo vprašali, za koliko je bil zavarovan, je rekla, da ne ve natančno. Tudi Grilec, ki je bil nekoč agent zavaroval- niške družbe, pri kateri je bil Carl zavarovan, je rekel, da ne ve ničesar o tem.

Grilec je bil na slabem glasu. Vseposvdo je bil zadolžen. Carlu je bil dolžan tisoč dolarjev.

Policija je dognala, da je bil grocer zavarovan za pet tisoč do- larjev in da se je pred par meseci zavaroval za \$7500. V slučaju na- silne smrti ali nesreče, bi bila nje- govim sorodnikom izplačana dvo- jna vsota.

Vdova je tekom zasliševanja hi- sterično jokala in je omedlela, ko so ji pokazali v mrtvašnici mo- ževo truplo.

Na vprašanje, čemu ni takoj po- zvala policije, ko je našla mrtve- ga moža, je rekla, da je poklicala zdravnika.

Sin Dorn je izpovedal, da je slisal mater, ko je rekla par dni pred umorom očetu: — Kmalu bom vdova. Vedeževalka mi je po- vedala.

Policija je izvedela, da je v gro- cerjev dom večkrat zahajal pet- desetletni vdovec John Milošič. Zaslišana je bila tudi vedeževal- ka madama Ballo, in pri tej pri- liki se je dognalo, da je Milošič tudi njen prijatelj.

Veleporota je vdovo in njenega brata Grileca razbremenila vsake krivde, in vdova je dobila pet-

Dopisi.

Barberton, Ohio.

V naši veliki slovenski nase- llini imamo precejšnje število do- pisovalcev in dopisovalk, vsled če- sar skoro dnevno čitamo novice iz našega Barbertona. Na društve- nem polju smo precej živahni.

V zadnjem času smo začeli čit- ati o nekaki novi valuti, ki bo baje pogazila neljubo krizo in pri- nesla boljše čase.

V upanju na boljše bodočnost sem se tudi jaz zadržal, in ker sem brivec po poklicu, sem skle- nil začeti na svoje. Dne 11. marca sem odprl lepo urejeno brivnico na 883 Wooster Road, West Bar- berton. Cenjenim Slovincem in bratom Hrvatom iz mesta in okoli- ce sem toplo priporočam, da me posetijo. Za svoje delo jamčim, da bo vsem v zadovoljstvo.

Z narodnim pozdravom!

Joseph Ujčić, ml.

883 W. Wooster Rd.

Barberton, Ohio.

POGREŠANCI IZ SVETOVNE
VOJNE

Deželno sodišče v Ljubljani je uvedlo postopanje, da se progla- se za mrtve naslednji pogrešanci iz svetovne vojne: Pavel Jurjevčič iz Rateč, France Škof iz Vrzdence, France Simčič iz Šmartna pri Go- rici in France Brenčič iz Zibers.

najst tisoč dolarjev zavarovalni- ne.

To je bilo 6. avgusta, tri tedne po umoru.

Meseca februarja sta se vrnila iz Californije, kamor sta odšla kmalu po umoru Carla, 26-letni Joseph Fess in 28letni Edward Veselka, ki sta bila njegova pri- jatelja.

Policija ju je ostro zaslišala. Po dolgotrajnem obotavljanju je Fess priznal, da je on oddal strele. Veselka pa, da je vrgl re- volver v kanal. Oba sta označila Milošiča kot zasnovatelja umora. Milošič je ponudil Veselki petsto dolarjev, če umori grocerja. Ve- selka ni hotel ponudbe sprejeti. Slednjič jo je sprejel Fess, ki je zahteval osemsto dolarjev.

Ko je dobila vdova zavaroval- nino, je dal Milošič Veselki \$160. Fess pa \$800.

Nato je bil Milošič aretiran, ki je priznal svojo krivdo ter spravi- l v zvezo z umorom tudi vdovi- nega brata Grileca.

Fess je izpovedal:

— Sedeli smo pri mizi in pili vino. Grilec me je silil, naj se že enkrat odločim. Šel sem v strani- šče ter se vrnil z revolverjem, ki mi ga je dal Milošič. Streljal sem na Carla, pa ga nisem smrtno za- del. Grilec mi je rekel, naj oddam še en strel, kar sem tudi storil. Nato smo izropali cash register.

Grilec pravi, da je bil slučajno navzoč in da ni vedel o vnaprej zasnovanem umoru.

Vdova odločno taji vsako so- krivdo. Pravi, da je z zavarovalni- no plačala svoje dolgeve.

Vsi so pod ključem. Milošiča, Grileca, Fessa in Veselka bo zade- la zaslužena kazen.

Oblasti pa ne bodo prej miro- vale, dokler ne dokažejo, da je bila tudi vdova zapletena v umor.

Peter Zgaga

ZLATA VALUTA.

— Ali je zlata valuta potrebna ali ni potrebna? — To vprašanje je vseobsegajoče, okoli njega se vrti bodočnost Amerike.

Kaj je pravzaprav zlata valu- ta? Da mora biti denar, ki je v cirkulaciji, pokrit zlatom. Ali je to potrebno? Ali je to res abso- lutni pogoj za procvit dežele?

Pred kratkim sem slisal zelo značilno zgodbo, ki jasno osvet- ljuje sedanjí položaj in položaj, ki bi utegnil nastati.

Zgodba ni resnična, pa vsebu- je velik nauk. Pe recimo, da je bilo tako.

Anglija, Francija, Amerika, Nemčija in Italija in vse druge države so se začele bati za svoje zlato. Druga drugo so smatrale za tatavo. Da bi bilo konec tega več- nega strahu, so prišle do sledeče- ga sklepa:

— Vse zlato, kar ga imamo, od- peljimo na samotni otok v Paci- ficnem oceanu. Tam ga spravimo v veliko jamo. V jami naj bo za- kopana naša zlata jamščina.

In res so izpraznile svoje drža- ve zakladnice do zadnjega reči- na. Banke so morale prispevati vse zlato, kar so ga imele v zalo- gi. Ljudem je bilo rečeno:

— Kdor ima kak zlat denar, naj ga zamenja do določene dne. Po tistem dnevu ne bo imel tak denar nobene vrednosti.

Ljudje so se astrašili svarsila. Iz raznih skrivališč: iz žimnic, pe- ri, loncev itd. so jemali svoje skri- te zaklade in jih nosili vladi. V zameno so dobivali papirnat de- nar.

Proti samotnemu otoku na Pa- cifiku je odplula ogromna ladja. Na ladji so bile vse zaloge zlata, kar so jih države premogle. Ni- kjer na svetu ni bilo nobenega zla- ta več. Vse je bila zakopano in skrito na otoku.

In države so trgovale med se- boj s papirnati nakaznicami.

Vršile so se velike trgovske transakcije. Če je Amerika kupi- la od Anglije za sto milijonov do- larjev blaga, ji je dala nakaznico, da pripada Angležem za sto mili- jonov zlata, ki je zakopano na o- toku. V slnem slučaju je Angli- ja isto storila, in Francija in Nemi- čija in ostale države.

Industrija se je razvijala, trgo- vina je bohotno cvetela.

Ljudje sa imeli vsega v izobil- ju. Nikomur ni bilo treba strada- ti, nikomur trpeti pomanjkanja.

To je trajalo trideset ali štiri- deset let.

Nekega dne so se pa hoteli dr- žavni zakladničarji nekoliko od- dahniti in so vprizorili potovanje okoli sveta. Toliko državnih za- kladničarjev je bilo na ladji, ko- likor je držav na svetu.

In ko je bila izletna ladja sredi Pacifika, se je eden med ujuni spomnil, da mora biti nekeje v bližini otočje, na katerem so skri- te zlate zaloge.

Pet dni in pet noči je iskal ka- pitlan otočje, pa ga ni mogel najti.

— Kaj je otok? Kri božji, kaj je z otokom? — so vzdihovali dr- žavni zakladničarji in si pulili la- se. — Kaj je z našim zlatom, sve- ta nebesa?

Tam blizu, kjer bi moralo biti skrito zlato, je bil majhen otočje, na katerem je živel starci, ki se je bil pred davnimi leti rešil z neke ponesrečene la- dje.

Njega so vprašali, kaj in kako. — O že vem, kateri otok misli- te — je dejal starec. — Pred tri- desetimi ali štiridesetimi leti je divjal veliki potres. Tisti otok je vzel noč. Pogreznil se je. Zvečer sem ga še videl, zjutraj ga pa ni bilo.

— Kaj bo z nami, kaj bo z na- mi? Kaj bo s svetovnim gospo- darstvom in svetovno trgovino? — so vzkliknili državni zakladničar- ji. Vse zaloge zlata so šle rakom živjag.

— Otoka ni že trideset let — je dejal starec — kako ste pa v teh tridesetih letih trgovali?

— S pomočjo papirnatih nakaz- nic — so rekli.

— No, pa še zanašate tako tr- guje — je svetoval starec.

Državnih zakladničarjem se je posvetilo v glavi.

— Saj res — so rekli in so se pomirjeni vrnili domov.

Mali Oglasi

imajo velik uspeh

Prepričajte se!

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GUY DE TERAMOND:

ZACASNO STANOVANJE

Z lasmi, ki so se svetili v solncu kakor tekoče zlato, s plahimi očmi, rekano elegantno postavu in majhnimi nožicami, ki so stopale tako pogumno, je bila res lepa in očarljiva, morda najlepša ženska, kar jih je kdaj videl v Parizu.

Kako jo je Andre Torgel spoznal?

Na najvsakdanjši način. V čakalnici podzemeljske železnice. Galantno, kakor zmeraj, se je umakal in ji ponudil svoj prostor. Takrat so se srečale njene oči z njegovimi. In glej! Kakor da bi se za

trenutek srečala severni in južni magnetni tečaj, sta se našla.

Andre Torgel je ljubil lepe dame in jih znal ceniti. Ker jih je znal ceniti, je znal tudi z njimi govoriti in ker je znal z njimi govoriti, so ga cenile.

Prišlo je kakor vselej. Kratke sestanek, sentimentalni izprehod in flirt.

Andre je spadal med najboljše boulevardierje, ki so imeli cilj ljubezen, dirke in gledališče. Imel je svoj ložni sedež v veliki operi, bil je član kluba v Longchampsu, imel je nekaj konj, ki so dostikrat dirkali. Ker je dobival precejšnjo rento, si je vse to lahko privoščil.

Ona, Parižanka od nog do glave, z vsem, kar je na njej lepega, privlačnega in elegantnega, je bila kakor majhna ptičica, ki si ves dan gladi perje in zna uživat brezskrbno življenje. Možganov malo, a lep obraz. Gotovo je imela moža, a ta se najbrž ni dosti brigal zanjo. Ni bil ljubosumen in nadležen, puščal ji je popolno svobodo.

Ta dražestna stvarca je imela svoje nazore. Sicer ji ni bilo neprijetno, da je imela oboževalca in partner ji je bil brez dvoma všeč, tako da se skrite ušce za razgovor ne bi bala, a vendar je stavila za pogoj, da se ne snideta na njegovem stanovanju.

Prvič je našla s poti čednosti. Imela je torej dovolj vzrokov, da se pazi.

Ona se je strinjal z njo. To je sicer stvar otežkočilo, a Andre je kazal razumevanje za njeno previdnost. Potrebovala sta le še majhno začasno stanovanje, čisto, mirno s potrebno udobnostjo.

Kje bi dobila kaj primerne? Kakor vse ženske, je bila tudi ona v nekaterih ozirih zelo iznajdljiva in takoj sta imela pravo sredstvo pri roki. Treba bi bilo v časnikih poslati oglas in tistemu, ki bi dobil kaj primerne, obljubiti nagrado.

"Kakih dve sto frankov," je rekla ona.

"Mislite, da se bo posrečilo?" je vprašal kakor mož, ki se na vse razume, a vendar nikdar ne čita časnikov.

"Brez dvoma," ji je ušlo s temno rdečih ustnic, ki jih je obkrožal sladek nasmešek.

Dolg poljub v mračnem dreveredu za zagrnjenimi zastori počasi vozečega avtomobila je bil odgovor na to dobro besedo.

Teden pozneje je že imel seznam 28 sob iz raznih delov Pariza.

"Ali ni bila moja misel sijajna?" je zmagoslavljal. "Zdaj se bova lahko nemoteno sestajala."

Hvaležno ji je ponudil roko in šla sta ogledovat stanovanja. Resnici na ljubo pa je treba omeniti, da se nista lahko odločila. Eno stanovanje je bilo pretemno, drugo presvetlo, ono preveliko, to premajhno. Naposled je vendar rekla vsa vesela:

"To je gnezdece, ki sem o njem sanjala... da... prav tako..."

Vse je imela, kar je želela. Barva pohištva ji je bila všeč, vzorec preprog je bil lep in celo okraj je bil prav...

Andre je bil malo začuden. Prav to stanovanje je bilo poslednje, ki bi ga bil vzel, če bi on odločil. Tako pusto se mu je zdelo, brez prave udobnosti in niti čisto ni bilo posebno. Vendar se je pokoril njeni želji.

"Najbolj storite, če greste takoj k gospodaruju."

Tako jima je nasvetovala hišnica, ki je komaj čakala na obljubljeni nagrado.

"Toda... morate iti, ker sta razen vas vprašali še dve stanki za stanovanje."

Hitro je skočil v avto. Gospodar, debel možak, je rekel brez ovinkov:

"Vseeno mi je, kdo se vseli. — Kdor prvi pride in plača, bo dobil sobo. Mesečno stane tisoč frankov. In najemnina se plačuje za četrta leta naprej!"

"Tisoč frankov za ta kabinet?" je premišljeval Andre in se čudil. "Vraga, mož se razume na kupčijo. Toda tri mesece je precej dolga

dobro. Bog ve, ali bo naša ljubezen trajala tako dolgo?"

Gospodar je bil trd, neizprosni mož. Moral se je torej odločiti, in sicer takoj, ker bi vsak trenutek ušesnil priti kdo drugi, ki bi vzel stanovanje.

Andre je v duhu videl sinje oči svoje plavalke, čutil žar njenih sladkih ustnic in — plačal...

"Naposléd!" je vzdihnil, ko je prišel po stopnicah. "Zdaj bo srečna. In če bo ona, bom tudi jaz..."

Ko je naslednjega dne prišel na sestanek, je dobil sobico prazno. Prvič se mu je zgodilo kaj takega.

"Morda je zadržana?" se je vprašal vznemirjen. Pisal ji je. — Odgovora ni bilo.

Ali je bolna?

Morda jo je ljubosumni mož poslal na počitnice iz Pariza? Ali jo je pekla vest in jo v poslednjem trenutku zadržala, da je ni bilo.

Ni je več videl.

Ko je nekega večera pripovedoval to zgodbo v klubu, je vzkliknil poročnik Fohereon, ki je bil tudi velik prijatelj žensk:

"Čudno je to, kar pripovedujete. Meni se je zgodilo isto. Ali ni bilo vaš lep svetlozaski ime Irene?"

"Da!"

"Ali ni bila tista soba v Rue Joules Janin 27, desno, v pritličju?"

"Seveda!"

"Torej, moj dragi, padli ste v isto past kakor jaz. Gotovo nista bila edina."

V nekaj besedah je bilo vse pojasnjeno. Očarljivo bitje z glatimi lasmi in zapeljivimi očmi je bila zvit goljufica, ki je svoj trik zelo spretno uporabljala. Neizprosni gospodar pa je bil njen mož, ki je z njeno pomočjo oddajal stanovanja za tako visoko ceno. Kakor hitro je bila četrletna najemnina plačana, je izginila in odšla na lov za novim tepcem.

Kakor se vidi, je mogoče na tak način dosti zaslužiti. V nekaj letih celo dobro kmetijo. To je tako jasno, da se čudim, da se še določijo kletka, ki se še žive s klavirskimi urami ali pa sedijo v pisarnah.

29,000 SOVJETSKIH ŽLK

Poročevalec ruskih "Izvestij" popisuje razmere v Tudi, središču sovjetske vojne industrije. Mestni sovjet je zgradil več velekuhinj za preskrbo desetstisočev delavcev. Takoj pri vhodu v velikansko jedilnico vam izroče žlico. Če niste tega vajeni in v raztresenosti greste mimo, vas bodo poklicali nazaj. Vsak obiskovalec mora vzeti žlico iz globokega boja, kjer čuva posebno dekle svoje železne zaklade.

No, saj to je prav... si misli služajni obiskovalec, — najbrže primanjkuje včasih kuharicam žlice, vsaj ne bo treba čakati. In obiskovalec se nasmešne prijaznemu dekletu, ki rožlja z žlicami... A drugič se ne bo več smehljaj. Najbrž ga sploh ne bo mikalo vnovič obiskati velekuhinjo. Prvič so namreč zadržali obiskovalca pri izhodu in je doživel neljubo pomenek.

Žlice, ki si jo jzatevali nazaj, ni imel pri sebi. Kje je ostala? Pustil jo je po obedu na mizi, kakor je pustil vse ostalo: nož, vilice, krožnike, čajno žličico, pri, jesenski šopek na mizi in tudi tla, ki jih je potreboval za noge. Kljub temu ni nihče zahteval nazaj vseh teh predmetov. A žlica, navadna železna, je druga reč. Morate jo oddati, če hočete oditi kot neomadeževan državljani. Če nimate žlice, vas amatraro za tat. Vauko dekle, ki streži pri mizi ve, da ni mogoče v mestu kupiti nove žlice. V takih razmerah so se rodili posemni trgovci, ki pridejo navidezno obedovat, a samo prežijo na primeren trenutek, da bi vtaknili žlico v žep. Omenjena kuhinja št. 1 je na ta način izgubila lani od januarja do oktobra meseca 29,000 žlic. Zato jih je treba na opisan način čuvati.

HIŠA GROZE

Hiša policijske ekspoziture v Kraljevem Dvoru na Češkoslovaškem je postala središče pozornosti prebivalstva in oblasti, ker je začelo v nji naenkrat strašiti. Vsak večer ob pol desetih začno duhovi v hiši svoj ples, ki traja točno do polnoči. Zjutraj ob 7. se pa strahovi vrnejo in strašijo še eno uro. V hiši se čujejo močni udarci in živžvanje. Zdaj so udarci močnejši, zdaj zopet pojemajo. V hiši stanujeta dva družini, v pritličju delavska rodbina z dvema otrokoma, na njo pa rodbina policijskega komisarja. Človek bi ne verjel, da si bodo duhovi upali v hišo, kjer stane policijski komisar. Strahovi se navadno toploti boje. Tu so pa napravili izjemo: Policijska oblast je uvedla strogo preiskavo, ker domneva, da gre za zlobne ljudi, ki bi radi obe družini preganili iz hiše. Preiskava pa ne more z mrtve točke.

Ker je kljub preiskavi še vedno strašno, je posegel v zadevo tudi občinski svet. Osem občinskih svetovalcev, samih resnih mož, je odšlo zvečer v hišo groze. Toda duhovi se tudi občinski svetovalci niso ustrašili, strašilo je kakor druge noči. Nekateri občinski svetovalci so celo trdili, da so se stoli pod njimi dvigali. Končno so prestrašeni možje odšli iz hiše strahov, ne da bi se prepričali, da gre za nekočeno šalo ali za zlobne sosede. Vest, da je v hiši strašilo, čeprav so bili v nji občinski svetovalci, je vzbudila po mestu splošno razburjenje in zdaj se nahaja vsak večer okrog hiše več sto ljudi. Rodbina policijskega komisarja je že odnesla iz hiše vse pohištvo in spi sedaj kar na tleh. Zanimivo je, da je nekdo strašiti, ko so hišo izpraznili, čim so se pa vrnili v njo stanovaleci, so se duhovi zopet pojavili.

ARABCI SE ŽENJO S KRISTJANKAMI

V Palestini vlada že več mesecev silno razburjenje. Vzrok tiči v čudnem vplivu gospodarske krize na žentev fantov in vdovec. Kakor povsod v orientu, je tudi v Palestini ukoreninjena navada, zahtevati za nevesto odkupnino (kalim) in navzile težkim časom mohamedanski roditelji tudi v Palestini nocoje popustiti od te zahteve. Odkupnino za hčerke zahtevajo starši še vedno, čeprav njena oblika ni tako strogo določena, kakor v starih časih. Proti tej zahtevi so pa energično nastopili fantje in pokrenili akcijo, ki je zelo značilna za Islam.

Mladi Arabci so se namreč začeli ženiti s kristjankami, zlasti z otoka Cipra. In ker so prebivalke Cipra, ki se jim pretaka večina po žilah grške kri, zelo lepe, pa tudi sicer v marsikaterem pogledu prekašajo domačinke, so se začeli mešani zakoni tako množiti, da so bile islamske cerkvene oblasti prisiljene zašeti pravo križarsko vojno proti žentem Arabcev s kristjankami. S prižnjo po mesehah rohne zdaj svedeniki proti fantom, ki so zatajili vero očetov. To je pač nov dokaz, kako polagoma tudi islam pojema.

CENE za pošiljatev denarja v staro domovino, ki so bile do sobote objavljene v tem listu, niso več veljavne. V skladu uradno proglašene bančnega praznika ni mogoče natančno ugotoviti vrednosti tujezemskih denarja. Kakor hitro dobimo natančna poročila, jih bomo objavili v "Glasu Naroda".

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAEGER)
216 W. 16 ST., NEW YORK

VAMPIRJI VELEMESTA

Spisal EMILE GABORIAU

85

— Tako, gospod. Pri vaših zadnjih podrobnostih se mi je posvetilo v glavi... in zato mi je postalo slabo... Poznam mladeniča — star je dvaintrideset let — ki je bil prinešen kot dete v najdenišnico v Vendome, pa je z dvanaestim letom pobegnil iz nje; on ima na roki brazgotino, spomin na opekline iz časov, ko je bil še vajenec pri strojarju.

— To je on! — je vzkliknil Catenac.

— Kje pa je ta mladenič? — je vprašal Mascaret radovedno. — Kaj počenja, kako mu je ime?

— Kipar je, piše se Andre, stannje pa... Srdita Mascaretova kletvica mu je zaprla sapo.

— Tristo hudičev! — je zakričal Mascaret, — že tretjič nam hoče ta nesrečni umetnik prekrizati račune. Prisegam, pa, da je to zadnjič!

Catenac in Hortebize sta bila bleda kot zid.

— Kaj nameravaš storiti? — sta vprašala.

Mascaret je hitro premagal jezo in odgovoril:

— Nicesar ne nameravam. Vedite pa, da je ta Andre kipar in dela na zelo visokih odrih... Kaj se niste slišali, da visi življenje teh ljudi čisto samo na nitki?

XXI.

Andre je bil kipar in po cele dneve je prebil na bolj ali manj trdnih odrih. Mascaret je imel torej prav, ko je trdil, da visi kiparjevo življenje samo na nitki.

Samo da je bila ta nitka mnogo trdnjša, nego je mislil častivredni lastnik posredovalnice.

Govorec o odstranitvi moža, ki mu je hotel tako hladnokrvno prekrizati račune kakor da gre o polniti svečo, ni računal z eno okolostjo, ki je pomenila resno evir na poti k cilju: Andre je bil namreč zelo previden.

Baron de Breuhl Faverlay se je strinjal z njim.

— Stavim glavo, — je dejal, da imava opraviti z izsiljevanjem. In s tem je treba računati. Se huje pa je, da se lahko zanesava samo nase, kajti policije ne moreva klicati na pomoč. Kdo ve, kakšna grozna tajna je dala tem lopovom v roke orožje proti grofu in grofici de Mussidan. Zato morava biti skrajno previdna. Ne pozabite, da od tega trenutka nimate več pravice hoditi ponoči po temnih zakotnih ulicah... Bilo bi zelo lahko... zasadiati vam nož v hrbet.

— O, saj bom previden, prisegam vam! — je dejal Andre.

Posledica tega pogovora te bila, da Andre in baron de Breuhl nikamor nista hodila skupaj. Domenila sta se, da se sestaneja vsak večer v mraku v zakotni kavarnici na koncu Champs Elysees blizu hiše, na kateri je bil začel Andre delati za bogatega Gandehua.

Iz kavarne se je vrnil Andre naravnost domov in vso noč ni mogel zatisniti očesa: po glavi so mu rojile težke misli. Najbolj so ga zaenkrat skrbele obveznosti do monsieur Gandehua. Ali bo mogel nadalevati kiparska dela in obenem stražiti Croisenoisa? — Težko.

Na drugi strani pa potrebuje vsaj toliko denarja, da se bo mogel preživljati, a izposoditi si ga od barona de Breuhla bi ne hotel... Poleg tega, če bi naenkrat pustil delo na stavbi, bi se zdelo ljudem sumljivo.

Andre je spoznal, da bo še najpametneje povedati vse Gandehuu.

Bilo je ob devetih zjutraj, ko je prišel Andre k bogatemu podjetniku. Prvi, ki ga je zagledal na dvorišču, je bil mladi Gaston.

Stal je držeč obe roki v žepu naslonjen z ramo na vrata staje in opazoval hlapec, kako se suče okrog konj.

Andre se je spomnil na večerjo pri Rozi in ni si mogel kaj, da bi ga ne pozdravil. — Mladi Gaston je bil baš dvignil glavo.

— Oho! — je vzkliknil s svojim tenkim glasom. — evo ga našega umetnika!... Ste namenjeni k mojemu očetu?

— Da... Če je doma...

— Seveda je. In če se vam posreči govoriti z njim, imate več sreče nego jaz, edini njegov dedič!... Papa je zelo slabe volje... Zaklenil se je in noče mi odpreti!

— Gotovo se šaljite...

— Jaz? Kaj še! Govorim resno... Papa ni zadovoljen... Ah, ali bi mi ne mogli posoditi deset tisoč frankov? Dal bi vam za nje na dan svoje polnoletnosti dvajset tisoč, — je pripomnil hitro, da bi podprl svojo prošnjo.

— Andre ga je presenečeno pogledal.

— Moram vam priznati, gospod, — je začel...

Toda mladenič mu je brž segel v besedo:

— Razumem! Odveč bi bilo karkoli priznavati... Pa sem res tepec! Umetnik. Če bi prenegli deset tisoč frankov, bi ne stali tu... Toda meni je ta denar muno potreben in moram ga dobiti. Podpisal sem Vermineu menico, a on ne pozna šale... Poznate Vermineu?

— Ne, to ime slišim prvič.

— Ta je pa dober!... Od kod pa prihajate, da ga ne poznate? Vermineu je ravatelj Eskomptnega zavoda, prijatelj. Dober človek. Denarja mi je bilo zmanjkalo in takoj mi ga je dal... Samo to me malo jezi, da sem na njegov račun vpisal ime nekoga drugega.

Pri tem naivnem priznanju se je Andre zdrznil.

— Kaj ne veste, da je to ponarejanje podpisov? — je vzkliknil.

— Meni se ne zdi, ker bom plačal... Sicer pa, denar sem potreboval za Van Klopenu... Upam, da poznate Van Klopenu. Ah, kako zna ta človek obledeti žensko! Naročil sem pri njem tri obleke za Zoro... Sicer je pa vsega kriv papa... Zakaj me pa naganja v to?

Ta čas je prišel iz hiše sluga.

— Gospod, — je dejal Andreu, — gospod je vas videl skozi okno svojega kabineta in prosi, da pridete k njemu.

— Že grem, — je odgovoril Andre.

Segel je mlademu Gastonu v roko, rekoč:

— Ne smete obupati!

Toda Gaston ga je zadržal.

— Čujte, — mu je zašepetal, — če boste govorili z mojim papano, mu omenite da ste me videli. Vas ima rad, visoko vas ceni. Povejte mu, da si nameravam pograti kroglo v glavo... Naj le pusti Zoro pri miru in mi da toliko denarja, da bom lahko plačal Vermineu, kar sem mu dolžan, pa bom storil vse, kar bo hotel.

NADALJEVANJE SLEDI

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo lepih romanov slovenskih in tujih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

Ali imate Koledar za l. 1933
Za 50 centov dobite

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA — POVESTI, ČLANKI IZ ZEMLJEPIŠJA, ZGODOVINE IN NARAVOSLOVJA. — POLEG TEGA SPISOV DVEH NAŠIH PISATELJEV TROHE IN RUPNIKA; PESMI BUKOVINSKEGA IN OPIS NAŠEGA "SEVERNEGA ROMARJA" PLANINŠKA.

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Pošljite naročilo še danes!

JUDITINA PRISEGA

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

20

(Nadaljevanje.)

— Kaj ne, milostljiva gospica, tudi vi bi v mojem slučaju občutili malo tolažbe. In — toda vsakemu ostane še vedno nekaj upanja, dokler je prost. Ali ne mislite, da se more zgoditi kak čudež?

Judita pod njegovim vročim pogledom zardi in zopet prebledi. Dobro se je zavedala, da so njegove besede za njo posebne važnosti in da tudi sam želi od nje pomemben odgovor.

In tako reče tiho:

— In če se tudi ne zgodi čudež, je človek vendar srečen, ako more misliti, da je mogoče.

Kot samo ob sebi umevno, je Lutz Werner, ki je šel spredaj s Felice, krenil proti mali konditoriji in ne da bi kaj govoril, vsi štirje sedejo k okrogli mizi pod solničnim šotorom. Med pogovorom prav Lutz, da mu je baron Borau povedal, da je v gozdu videl s komteso še neko drugo damo.

— Hotel je od mene izvedeti, kdo je bila ona dama; iz gotovega obzira ga mora to zelo zanimati. Vprašal me je, ako je poleg Miss Field še kdo drugi na gradu. Najprej sem mislil, da je videl poleg komtese Miss Mildred, toda ko mi je povedala, kako je izgledala, sem takoj vedel, da je bila gospica Falkova. Kaj ne, saj ste bili vi s komteso?

Judita mu prikimava.

— Takoj sem si mislil, — nadaljuje Lutz, — ker se pa nisem hotel izdati, da v torkle nisem šel samo po kupčijskih opravkih, mu nisem hotel povedati, da poznam komtesino prijateljico.

Judita ga z velikim zanimanjem posluša. Felice pa živahno reče:

— Takoj sem izprevidela, da vas je baron Borau z velikim zanimanjem opazoval, gospica Judita. Toda mislim samo, da je vedno presenečen, kadar opazi kakega tujega človeka, ker je tudi mene tako gledal, ko me je prvič videl.

Lutz Werner se zasmije.

— Zares mu ni mogoče zameriti, ako sreča tako krasno dekle in če se tudi njegovo zakrknjeno srce pri tako lepem obrazu razveseli.

— O, sedaj pa ste na lep način zopet napravili poklon, gospod Werner, — pravi Felice poredno.

Toda to ga ne spravi s tira.

— Nikdar ne sme človek zamuditi priložnosti.

S tem je bila ta zadeva končana, toda Judita je še vedno mislila na to, ako se baron Borau zares kaj briga za njo, odkar jo je videl in je najbrže našel v njej veliko podobnost s svojo sestro. Drugače gotovo ne bi izgovoril imena njene matere.

Mladi ljudje so tudi danes preživeli veselo uro in četudi se niso za kak drug dan dogovorili, je vendar Lutz Werner omenil, da bo prihodnjo nedeljo popoldne zopet v Schwarzenbergu. Felice pa je že prej omenila, da bo vsako nedeljo popoldne obiskovala trgovski tečaj v Schwarzenbergu. In ker je poleg tega tudi grof Hans bil vsak dan v Schwarzenbergu in je tam živela Judita, je bilo popolnoma mogoče, da se bodo prihodnjo nedeljo zopet sešli.

Poslovlili so se v najboljšem prijateljstvu in vsi štirje so vedeli, da so se zopet mnogo zblížili.

*

Tudi oba mlada gospoda sta se bolj spoznala in med obema se je razvilo tesno prijateljstvo. Ravno tako je tudi med Judito in Felice postalo prijateljsko razmerje prisklenejšje in iskrenejšje. Felice se je vsakikrat, kadar je bila v šoli, zglasila pri Heinovih in včasih je ostala tudi pri kosilu, ako ravno Hans ni imel za njo časa.

Tudi grof Hans je ob dnevi pogosto obiskoval in njegove oči so se pogrezale v Juditine oči vedno globlje in sta se oba čutila srečna, kadar sta se videla. Judita pa ni gojila nikakega upanja, da bi se kdaj uresničila njena srčna želja in Hans sam je videl, da še dolgo na me misliti na kako zvezo z Judito, ako bo sploh kdaj mogoče. Toda mladi ljudje, ki ljubijo, vedno pričakujejo kak čudež in so v tem tembolj prepričani, ker mislijo da jim ljubezen ne bo nikdar ugasnila. Da sta se ljubila, sta vedela oba. In pri vsem tem je bilo za njo vsako novo srečanje velika sreča.

Tudi pri Felice in Lutz ni bilo mnogo drugače. Lutz Werner je bil že po prvem srečanju s Felice na jasnem, da bo mala gozdna kraljica enkrat njegova žena. Vedel pa je tudi, da bo treba odstraniti še mnogo zaprek, kajti njegov oče ne bo kar tako privolil v to zvezo. Toda to mu ni delalo resnih skrbi. Vedel je, da izvede vse, za kar se zavzame. Toda priznati si je moral, da je komtesa za močitež se premlada in tudi sam še ni bil za kaj takega dovolj gođen. Dokler ni bil nič drugega kot pomočnik pri baronu Borau, ni smel misliti na ženitev, četudi bi se najrajši čim prej poročil, kajti ni ga malo žalostilo, da se je morala njegova gozdna kraljica učiti tako suhoparne stvari, kot je knjigovodstvo. Urav rad bi ji bil odvil vse skrbi. Ker pa tega ni mogel, je molčal in pustil, da stvari potekajo, kakor so. Veselilo pa ga je pri tem, da bo Felice stopila v službo pri svojem bratu. Prav nič mu ne bi bilo ljubo, ako bi bila v službi kje drugje.

Prihodnjo nedeljo pa se je Lutz odpeljal v Berlin, da obišče svoje stariše. Sprejet je bilo zelo prijazno, kajti stariši so svojega edinega sina zelo ljubili in zlasti njegova mati se ni mogla zatajiti, da mu je izkazala vso svojo ljubezen.

In Lutz se je odločil, da si bo za svojo pomočnico najprej priobčil mater. Ko je bil nekaj ur z njo sam, ji je povedal, kako je areal v gozdu mlado komteso Felice in da se mu je s svojim lepim obrazom in plavimi lasmi zdela kot gozdna kraljica.

Z velikim zanimanjem ga poslušala mati ter ga resno pogleda.

— Toda mora biti še zelo mlada, Lutz.

— Da, mama, pred nekaj dnevi je bila stara šestnajst let. Toda je bilo razumno in ljubeznivo dekle.

Srbno ga mati gleda.

— Lutz, vendar ne boš izgubil svojega srea na ta majhno komteso.

Prime jo za roko in jo prosiče pogleda.

— To se je že zgodilo in popolnoma temeljito.

— Toda Lutz — kaj pa bo iz tega? V to oče ne bo nikdar privolil, saj veš, da tiči Erlau v velikih dolgovih in da že dolgo ni več last grofa Erlau, temveč barona Borau.

— To vem, mati, toda hvala Bogu, za denar se mi ni treba želiti.

— Moj Bog, govoriš o ženitbi? Za to oče ne bo dal dovoljenja. Saj veš, kaj misli o grofici Erlau. Po njegovem mnenju je grofica največ kriva, da je posestvo tako propadlo. S svojo gizdavostjo in lahkomisljenostjo je popolnoma uničila svojega moža in njena ošabnost niti sedaj ne pozna nobene meje, ko je popolnoma obubožala in živi na Erlau samo po milosti barona Erlau.

— Vse to vem, mati, toda niti grof, niti Felice se nista vrgla po svojih materi. To je mogoče razvideti že iz tega, da je grof postal arhitekt in dela za svoj obstoj. Komtesa pa se je odločila, da si bo tudi sama služila svoj kruh in zaradi tega obiskuje trgovski tečaj.

— Moj Bog, — ta otrok!

— Je zelo pametna in odločna dama, to mi moreš verjeti, mati. Tako rad bi videl, da bi jo poznala. Takoj bi spoznala, da s svojo materjo nima nič skupnega — razum njeno lepoto. Lepota grofice je sicer že nekoliko zvenela, toda nekdanj je bila krasna žena. In njena hči bo tudi krasotica — saj je že sedaj in prav gotovo bo ti ugažala.

Mati vzdihne.

— Zdi se mi, da so te srčna čutila že popolnoma prevzela, Lutz prikimava.

— Tako zelo, kolikor je le mogoče, mati — to malo komteso ljubim — boj kot samega sebe — in ako ne bo moja žena, potem ne bom nikdar srečen. Mati, moram ti pomagati očeta pripraviti do tega, da mi da dovoljenje za to zvezo.

— Ali jo že osebno pozna?

— Da, pozna jo, toda najbrže samo površno.

— Samo ko bi jo mogla kdaj videti, Lutz; prav gotovo bi takoj občutila, ako te more napraviti srečnega.

Lutz poljubi njeno roko.

— To boš takoj občutila, ako ji boš samo enkrat pogledala v njene oči. Ima tako čudovito lepe rjave oči, katere obdajajo temne obrvi in trepalnice, kar je v tako krasnem nasprotju z njenimi plavimi lasmi. Moraš jo spoznati. Bom malo premislil, kako bi se to moglo zgoditi.

(Dalje prihodnjič.)

ŠENČURSKI DOGODKI PRED SODIŠČEM

(Nadaljevanje.)

Beograd, 22. februarja.

Ob 8.25 se je nadaljevala pred sodiščem za zaščito države razprava v procesu proti Janezu Brodarju in tovarišem. Danes dopolne je bil priveden po straži tudi obtožene Fran Grile, ki je izpovedal, da ni mogel priti v Beograd zaradi pomanjkanja denarja. Na predsednikovo vprašanje, zakaj ni prišel že prvi dan, je izjavil, da se je prijavil orožnikom, ki pa niso vedeli, kaj naj napravijo z njim, nakar je odšel na sresko poglavarstvo, od koder so ga sedaj poslali v Beograd. Po zabeleženju njegovih osebnih podatkov je predsednik senata dr. Bubanj odredil, da se Fran Grile kaznuje, ker se ni pravočasno odzval povabilu k razpravi, s preiskovalnim zaporom za ves čas, dokler bo trajal proces.

Za tem je državni tožilec dr. Čadrov prečital oni odstavek obtožnice, ki se tiče obtožene Fran Grile. Takoj nato je prešel predsednik na zaslišavanje drugega obtožene Antona Umnik, posestnika iz Senčurja, ki je izpovedal, da se ne čuti krivega. Izjavil je, da se sploh ne briga za politiko, temveč samo za svoje gospodarstvo. Nadalje je izpovedal, da ni imel namena udeležiti se Barletovega shoda v Senčurju, ker se je že dva dni prej dogovoril s svojo ženo, da bosta nedeljo prebila v Velesovem. Ker je žena obolela, je moral oditi po zdravniku v Kranj in tako se je usodne nedelje mudil v Senčurju. Barletov shod ga sploh ni zanimal in je šel na zborovališče šele ko je nastala gneča, da bi videl, za kaj gre.

Ves čas se v zadevo ni vmešal.

(Dalje prihodnjič.)

SREČA LEPTICE

Madžarska lepota kraljica za l. 1931 je bila Marija Tasnady-Fekete. Po izvolitvi v Budimpešti so jo poslali v Pariz, od tam pa je šla v St. Moritz, kjer je snemala lepote znana Ufa. Ob tisti priliki se je seznanil z njo produktejski ravnatelj podjetja Bruno Duda. Marija Tasnady-Fekete je bila na podlagi snemanja angažirana za leto dni pri filmu. Postati filmska igralka je namreč bila njega vroča želja vse življenje. Ko pa je bilo treba podpisati pogodbo, jo je Duda vprašal, kaj ima rajši: angažma za leto dni ali za vse življenje? Lepotica izprva ni razumela, kaj to pomeni, potem pa so se ji odprle oči — in usta in je pristala na poslednje. Te dni je bila poroka v Berlinu.

... SKUPNA ...
POTOVANJA
pod osebnim vodstvom
V LJUBLJANO SE VRŠE LETOS

s sledečimi parniki:

AQUITANIA preko Cherbourga
6. APRILA — VELIKONOČNI IZLET
POTEM ŠE DVA IZLETA — 10. MAJA IN
5. JULIJA

CHAMPLAIN preko Havre
1. APRILA — VELIKONOČNI IZLET
POTEM PA DVA IZLETA s parnikom **ILE DE FRANCE** — 18. APRILA in 27. MAJA

SATURNIA preko Trsta
1. APRILA

BREMEN preko Cherbourga
31. MARCA
S parnikom **COLUMBUS** pa 22. APRILA

Kdor se je odločil za potovanje v stari kraj to leto, naj takoj piše za pojasnila in preskrbeli bomo vse potrebno, da bo udobno in brez vseh skrbi potoval.

PIŠITE ŠE DANES NA:

Metropolitan Travel Bureau
(Frank Sakser)
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre
Na Hitrem Ekspresnem Parniku
PARIS
24. MARCA
18. Aprila — 19. Maja
LAFAYETTE
18. Marca
CHAMPLAIN
1. APRILA — 22. APRILA
NIZKE CENE DO VSEH DELOV
JUGOSLAVIJE
Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblaščenega agenta

French Line

OTROK SE JE OPARIL S
KROPOM

24. februarja so prepeljali v bolnico 3-letno posestnikovo hčerko Tončko Pečanovo iz Kozarij, občina Dobrava. Otrok je doma zvrnil nase lonce kropa in se opeknel po vsem telesu.

LAČNI VOLKOVI

Če je zima huda, prične volkove v bližino človeških bivališč, kjer začno napadati zlasti otce, če jih dobe pod ostre zobe. Posebno v Rumuniji imajo še vedno mnogo volkov, ki so raztrgali že več ljudi. Pa tudi pri nas slišimo večkrat o lačnih volkovih, ki se prikladijo pozimi z gozdov v doline in napadajo drobnice. V Temešvaru je čredo volkov napadla sanj s tremi ljudmi. Dvema se je posrečilo splezati na drevo, od koder sta morala mirno gledati, kako so volkovi njunega tovariša raztrgali in požrli. Če je volk sam ali če jih je samo nekaj, si ne upajo napasti človeka, če jih je pa cela čreda, ne pomagajo niti najboljša puška. Med vojnjo so sanmi je namreč težko zadeti, pa tudi če bi človek zadel nekaj volkov, bi s tem samo odgodil svojo smrt, kajti ubite volkove drugi takoj raztrgajo, potem se pa zopet pozebo za človekom. Če sta vprežena dva konja, ali če je konj še spočit, se še da uiti lačnim volkovom, drugače pa ne.

Neki rumunski kmet, ki so ga zasledovali volkovi, je izpregel konje in jih prepustil njihovim usodam, sam je pa prevrnil sani in se skril pod njimi. Tako je čakal do jutra, ko so volkovi zbežali. Seveda mu ni bilo posebno prijetno pri srečanju, kajti vso noč so ga volkovi oblegali, pa niso mogli do njega.

Leta 1921 so volkovi napadli rumunski brzovlak, ki se je v njem peljal tudi priče Nikolaj, kraljevrat, izborni strelec. Nad sto volkov je obkolilo vlak in začelo skakati proti razsvetljenim oknom. Prične je dal ugasniti luči v vagonu, odprl je okno toliko, da se lahko potisnil skozi puško in začel je streljati. Streljal je, dokler mu ni pošlo strelivo. Zjutraj, ko so pripsele z obeh strani pomožne lokomotive in napravile gaz, da je lahko zameteni vlak nadalje al pot, je našel princ adjutant toliko ubitih volkov, kolikor je počilo ponoči streliv. Vsak volk je bil zadel v glavo; priče je meril tja, kjer so v temni noči žarele oči lačnih volkov.

JAPONSKE RAZMERE

Tokijski dopisnik lista "Petit Parisien" podaja zelo mrko sliko notranjih političnih razmer na Japonskem. Iz Evrope presajena strankarska borba je omajala domače starodobne tradicije in ustvarila nezasišeno korupcijo. Vsak truje in sleherni velika banka imajo na razpolago te ali one ugledne politike. Podkupnine so tako izdatne, da so podrla proračun marsikaterega poprej solidnega zasebnega podjetja. Več ministrov se je zapletlo v neprijetne zadeve. Podkupovanje se občuti posebno pri volitvah v parlament. Poslanec ve vnaprej, da bo plačal za svojo čast do 50 tisoč jenov. V posebno revnih hribovskih okrajih odkrito prodajajo volile glasove za en jen denarja. T. zv. "ingajdan", oboroženi voditelji posameznih političnih struj, podjajo množico na volišča aV jo zadržujejo doma, kakor se pač glase navodila. Zaradi tega nima prebivalstvo nobenega zaupanja v parlament in ministre. Posamezne naprednejše stranke, včevši socialistično, vedno propadejo pri volitvah, ker nimajo denarja in se ne morejo kosati z inovitimi konkurenti nasprotnih taborov.

METROPOLITAN TRAVEL BUREAU
(FRANK SAKSER)

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

14. marca:	Bremen v Bremen	25. maja:	Conte di Savoia v Genoa
15. marca:	Deutschland v Hamburg	26. maja:	Majestic v Cherbourg
17. marca:	Aquitania v Cherbourg	27. maja:	Minnetonka v Havre
18. marca:	Lafayette v Havre	28. maja:	Vendôme v Boulogne
19. marca:	Conte di Savoia v Genoa	29. maja:	Ille de France v Havre
20. marca:	Bremen v Bremen	30. maja:	Saturnia v Trst
21. marca:	Manhattan v Havre	31. maja:	Europa v Bremen
22. marca:	New York v Hamburg	1. junija:	Mauretania v Cherbourg
23. marca:	Majestic v Cherbourg	2. junija:	Hamburg v Cherbourg
24. marca:	Paris v Havre	3. junija:	Pres. Roosevelt v Havre
25. marca:	Augustus v Genoa	4. junija:	Roma v Genoa
26. marca:	Albert Ballin v Hamburg	5. junija:	Rex v Genoa
27. marca:	Bremen v Bremen	6. junija:	Britannic v Cobh
28. marca:	Manhattan v Havre	7. junija:	Leviathan v Cherbourg
29. marca:	New York v Hamburg	8. junija:	Deutschland v Cherbourg
30. marca:	Majestic v Cherbourg	9. junija:	Berengaria v Cherbourg
1. aprila:	Bremen v Bremen	10. junija:	Manhattan v Havre
2. aprila:	Manhattan v Havre	11. junija:	Augustus v Genoa
3. aprila:	Conte di Savoia v Genoa	12. junija:	Bremen v Bremen
4. aprila:	Manhattan v Havre	13. junija:	Statendam v Boulogne
5. aprila:	Aquitania v Cherbourg	14. junija:	Manhattan v Havre
6. aprila:	Hamburg v Hamburg	15. junija:	Statendam v Boulogne
7. aprila:	Europa v Bremen	16. junija:	Saturnia v Trst
8. aprila:	Conte di Savoia v Genoa	17. junija:	Manhattan v Havre
9. aprila:	Deutschland v Hamburg	18. junija:	Statendam v Boulogne
10. aprila:	Statendam v Boulogne	19. junija:	Manhattan v Havre
11. aprila:	Saturnia v Trst	20. junija:	Statendam v Boulogne
12. aprila:	Bremen v Bremen	21. junija:	Manhattan v Havre
13. aprila:	Manhattan v Havre	22. junija:	Statendam v Boulogne
14. aprila:	New York v Hamburg	23. junija:	Manhattan v Havre
15. aprila:	Majestic v Cherbourg	24. junija:	Statendam v Boulogne
16. aprila:	Paris v Havre	25. junija:	Manhattan v Havre
17. aprila:	Augustus v Genoa	26. junija:	Statendam v Boulogne
18. aprila:	Albert Ballin v Hamburg	27. junija:	Manhattan v Havre
19. aprila:	Bremen v Bremen	28. junija:	Statendam v Boulogne
20. aprila:	Manhattan v Havre	29. junija:	Manhattan v Havre
21. aprila:	New York v Hamburg	30. junija:	Statendam v Boulogne
22. aprila:	Majestic v Cherbourg	1. julija:	Manhattan v Havre
23. aprila:	Paris v Havre	2. julija:	Statendam v Boulogne
24. aprila:	Augustus v Genoa	3. julija:	Manhattan v Havre
25. aprila:	Albert Ballin v Hamburg	4. julija:	Statendam v Boulogne
26. aprila:	Bremen v Bremen	5. julija:	Manhattan v Havre
27. aprila:	Manhattan v Havre	6. julija:	Statendam v Boulogne
28. aprila:	New York v Hamburg	7. julija:	Manhattan v Havre
29. aprila:	Majestic v Cherbourg	8. julija:	Statendam v Boulogne
30. aprila:	Paris v Havre	9. julija:	Manhattan v Havre
1. maja:	Augustus v Genoa	10. julija:	Statendam v Boulogne
2. maja:	Albert Ballin v Hamburg	11. julija:	Manhattan v Havre
3. maja:	Bremen v Bremen	12. julija:	Statendam v Boulogne
4. maja:	Manhattan v Havre	13. julija:	Manhattan v Havre
5. maja:	New York v Hamburg	14. julija:	Statendam v Boulogne
6. maja:	Majestic v Cherbourg	15. julija:	Manhattan v Havre
7. maja:	Paris v Havre	16. julija:	Statendam v Boulogne
8. maja:	Augustus v Genoa	17. julija:	Manhattan v Havre
9. maja:	Albert Ballin v Hamburg	18. julija:	Statendam v Boulogne
10. maja:	Bremen v Bremen	19. julija:	Manhattan v Havre
11. maja:	Manhattan v Havre	20. julija:	Statendam v Boulogne
12. maja:	New York v Hamburg	21. julija:	Manhattan v Havre
13. maja:	Majestic v Cherbourg	22. julija:	Statendam v Boulogne
14. maja:	Paris v Havre	23. julija:	Manhattan v Havre
15. maja:	Augustus v Genoa	24. julija:	Statendam v Boulogne
16. maja:	Albert Ballin v Hamburg	25. julija:	Manhattan v Havre
17. maja:	Bremen v Bremen	26. julija:	Statendam v Boulogne
18. maja:	Manhattan v Havre	27. julija:	Manhattan v Havre
19. maja:	New York v Hamburg	28. julija:	Statendam v Boulogne
20. maja:	Majestic v Cherbourg	29. julija:	Manhattan v Havre
21. maja:	Paris v Havre	30. julija:	Statendam v Boulogne
22. maja:	Augustus v Genoa	31. julija:	Manhattan v Havre
23. maja:	Albert Ballin v Hamburg		
24. maja:	Bremen v Bremen		
25. maja:	Manhattan v Havre		
26. maja:	New York v Hamburg		
27. maja:	Majestic v Cherbourg		
28. maja:	Paris v Havre		
29. maja:	Augustus v Genoa		
30. maja:	Albert Ballin v Hamburg		
31. maja:	Bremen v Bremen		

7 Dni do
JUGOSLAVIJE

Z NAJHITREJŠIMI PARNIKI NA SVETU

BREMEN-EUROPA

POSEBNI VLAČ ob parniku v Bremerhavenu jamči najbolj udobno potovanje v LJUBLJANO. Izborne železniške zveze tudi iz Cherbourga.

NAJHITREJŠA POT DO STARE DOMOVINE

Za podrobnosti vprašajte kateregakoli lokalnega agenta ali

NORTH GERMAN LLOYD
57 BROADWAY - NEW YORK